

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118337713
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118337713.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanej Z. Š., T. XX. XX. XXXX, H. S. I. XX, o zaplatenie 728,15 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 728,15 Eur, kapitalizovaný úrok vo výške 38,24 Eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 0,62 Eur, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 728,15 Eur od 14. 08. 2018 do zaplatenia, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26. 09. 2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 728,15 Eur, úrokov vo výške 38,24 Eur, úrokov z omeškania vo výške 0,62 Eur, zmluvného úroku vo výške 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny 728,15 Eur od 14.08.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 14. 08. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania na základe úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX XX. XXXX uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. XX/XXX/XX (ďalej „zmluva“), na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky vo výške 1 100,- Eur. Tvrdí, že v zmysle bodu 1.1 zmluvy sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej „VOP“), a teda niektoré náležitosti zmluvy, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie vo VOP. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, z ktorého vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Bonita žalovanej bola zo strany žalobcu overená pred poskytnutím úveru v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti (prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas) a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 13. 08. 2018 v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej OZ), a to po zaslaní upozornenia na možnosť zosplatenia druhou upomienkou/opakovaným upozornením zo dňa 11. 06. 2018. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplatenia (13.08.2018) predstavovala 827,01 Eur, z toho istina poskytnutého úveru 728,15 Eur, úroky 38,24 Eur, úroky z omeškania 0,62 Eur, poplatky za upomienky 60,- Eur (tieto si žalobca neuplatňuje). Žalovaná po zosplatení úveru neuskutočnila žiadnu úhradu, preto sa žalobca domáha zaplatenia uvedených nárokov vrátane zmluvného úroku 19,90 %

ročne (z dlžnej istiny) a úroku z omeškania 8 % (z dlžnej istiny a zmluvných úrokov) po zosplatnení, t.j. od 14. 08. 2018 do zaplataenia.

3. Ohľadom nároku na úrok z omeškania zo zmluvného úroku žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.06.2017, č.k. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29. 11. 2017, č.k. 16Co/111/2017-82 zo dňa 22.03.2018 a Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/143/2017-60 zo dňa 19.04.2018, v ktorých odvolacie súdy pripustili úroky z omeškania zo zmluvných úrokov pokiaľ sa zmluvné strany dohodnú, že dohodnuté úroky sú súčasťou istiny, resp. výkladom ustanovenia § 517 ods. 2 OZ upravujúceho omeškanie dlžníka s plnením peňažného dlhu tak, že súčasťou dlhu vyplývajúceho z úverovej zmluvy, ktorú má dlžník vrátiť, sú okrem istiny aj zmluvné úroky, z ktorých potom patria úroky z omeškania.

4. K uplatneniu zmluvného úroku po zosplatnení žalobca uviedol, že podľa jeho názoru nárok na zaplataenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení s poukazom na § 502 ods. 1, 3, § 499 a § 497 Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti apeloval na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017- 90 zo dňa 31. 01. 2017. Vychádzajúc z § 497 Obchodného zákonníka, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Ďalej citoval rozhodnutia, ktorými bol priznaný nárok na zmluvný úrok po predčasnom zosplatnení úveru, napr. Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/23/2017-92 zo dňa 29. 11. 2017, 43Co/28/2017-94 zo dňa 27.02.2018, Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/193/2017-88 zo dňa 07. 12. 2017, 7Co/366/2017-84 zo dňa 30. 11. 2017, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/297/2017, 5Co/311/2017, a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo/212/2014 z 21.08.20114, podľa ktorého veriteľ môže požadovať popri sebe úroky a úroky z omeškania.

5. Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

6. Súd vo veci vyhlásil rozhodnutie postupom podľa § 219 ods.3 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 297 písm. b) CSP. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, a to úverovou zmluvou č. 07/240/12 zo dňa 06. 03. 2012, žiadosťou o poskytnutie úveru, všeobecnými obchodnými podmienkami Dexia banky Slovensko a.s. účinnými od 1.1.2012, sadzobníkom poplatkov, prehľadom splácania do predčasného zosplatnenia, prepočtom zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, výzvou na predčasné splatenie úveru, opakovaným upozornením, stavom omeškaných splátok na úvere, a zistil tento skutkový stav:

7. Dňa XX. XX. XXXX došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX medzi žalobcom ako poskytovateľom úveru (bankou) a žalovanou ako klientom - fyzickou osobou, ktorej neoddeliteľnou súčasťou podľa bodu 9.6 zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko a.s. časť úvery pre obyvateľstvo. So žalobou tieto predložené neboli, iba VOP Dexia banky Slovensko a.s. účinné od 1.1.2012, na ktoré súd neprihliadal. V zmluve sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1 100,- Eur za poplatok za poskytnutie úveru 22,- Eur, pri fixnej úrokovej sadzbe 19,90 % ročne do splatnosti (bod 1.2 zmluvy), oproti záväzku žalovanej splatiť úver v 120 pravidelných mesačných anuitných splátkach po 21,19 Eur, splatných v 10. deň kalendárneho mesiaca, prvej splátky nasledujúci mesiac po mesiaci poskytnutia úveru. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť, predstavuje 2 803,60 Eur (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom), pri RPMN 25,85 %, priemernej RPMN 26,13 %. Tiež sa zmluvné strany dohodli na poplatku za správu úverového účtu vo výške 1,99 Eur mesačne (bod 4.2 zmluvy).

8. Podľa bodu 7.2.1 zmluvy v prípade, ak klient nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy, banka je oprávnená žiadať splatenie zostatku úveru s príslušenstvom. Ak klient neuhradí zostatok úveru v lehote stanovenej bankou, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov v zmysle bodu 1.2 aj úrok z omeškania vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o 8 %, a to až do jej zaplataenia.

9. V konaní bolo nesporné, že žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1 100,- Eur. Z prehľadu splácania vyplýva, že žalovaná uhradila v období od 10. 04. 2012 do 10. 05. 2018 celkom 1 560,17 Eur, z toho žalobca započítal na úroky 1 188,32 Eur, na istinu 371,85 Eur. Následne už nič nezaplatila, preto dlh na istine (poskytnutom úvere) predstavuje 728,15 Eur (1 100,- Eur - 371,85 Eur). Z dôvodu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať záväzky vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas, došlo zo strany veriteľa, po predchádzajúcej upozorňujúcej výzve, k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 13. 08. 2018.

10. Ku dňu predčasného zosplatnenia úveru (13. 08. 2018) predstavoval dlh žalovanej na istine 728,15 Eur (viď prehľad splácania č. I. 41 spisu), na úrokoch 38,24 Eur (podľa prepočtu zmluvných úrokov na č. I. 43 spisu mala žalovaná do zosplatnenia zaplatiť na úrokoch 1 226,56 Eur, zaplatila 1 188,32 Eur), na úrokoch z omeškania 0,62 Eur (viď prepočet úrokov z omeškania na č. I. 44 spisu).

11. Pokiaľ ide príslušenstvo, žalobca si uplatnil úrok vo výške 19,90 % ročne jednak kapitalizovaný do zosplatnenia úveru dňa 13. 08. 2018 vo výške 38,24 Eur a ďalej nekapitalizovaný z istiny od 14. 08. 2018 do zaplattenia. Ďalej si uplatnil úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny a úrokov z úveru (kapitalizované do zosplatnenia úveru vo výške 0,62 Eur a ďalej od 14. 08. 2018 do zaplattenia).

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu zatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

17. V § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sú vymenované obligatórne náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať.

18. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

19. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ, v znení účinnom od 01. 04. 2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky

právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

25. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31. 01. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

28. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je sčasti dôvodná. V konaní bolo preukázané, že sporové strany uzatvorili dňa XX. XX. XXXX /nie 07.03.2012 ako tvrdil žalobca/ úverovú zmluvu č. XX/XXX/XX v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a vzhľadom na povahu zmluvných strán aj zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ. Novela Občianskeho zákonníka - zákon č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01. 04. 2015 doplnila § 52 ods. 2 o ďalšiu vetu v znení „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Z dôvodovej správy k novele vyplýva, že cieľom jej prijatia je odstrániť výkladové povinnosti v otázke použitia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, s nimi súvisiace vzťahy a osobitne vzťahy tzv. akcesorického charakteru. Výslovne ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté zo spotrebiteľskej zmluvy sa vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Vzhľadom na procesný charakter citovaného ustanovenia a chýbajúce prechodné ustanovenia k nemu sa uplatní zásada okamžitej aplikability procesnej normy, to znamená, že procesná norma pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky spory prebiehajúce na súdoch (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/13/2015 zo dňa 11. 08. 2015) a vzťahuje sa aj na právne vzťahy založené pred 01. 04. 2015 (viď rozsudok NS SR sp. zn. 3MCdo 12/2014, 3MCdo 14/2014, 2MCdo 2/2015). Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I ÚS 402/2013 zo dňa 19. júna 2013 skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. Súd preto v súlade s § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, so zreteľom na § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, aplikoval na daný zmluvný vzťah prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka (aj v súvislosti s posúdením nároku veriteľa na úroky z úveru po predčasnom zosplatení úveru), ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie.

29. Súd preskúmaním zmluvy zistil, že má písomnú formu a obsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z s výnimkou rozlíšenia splátky na istinu, úroky a poplatky podľa § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona v znení účinnom do 31.12.2012, čo však v zmysle uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22. 02. 2018 nie je potrebné. Tiež mal súd preukázané, že na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej sumu 1 100,- Eur pri fixnej úrokovej sadzbe 19,90 % ročne, pričom žalovaná úver riadne nesplácala, teda sa dostala do omeškania. Žalobca preto v súlade s § 565 OZ v spojení s bodom 7.2.1, po predchádzajúcom upozornení, úver predčasne zosplatnil k 13. 08. 2018. Ku dňu predčasného zosplatnenia predstavoval dlh na istine 728,15 Eur, na úrokoch 38,24Eur, na úrokoch z omeškania 0,62 Eur. Výška dlžnej istiny, kapitalizovaných úrokov a úrokov z omeškania do zosplatnenia vyplýva zo špecifikácie predloženej žalobcom (č.l. 41 - 44 spisu). Nakoľko v konaní nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že žalovaná si svoju povinnosť vrátiť poskytnutý úver riadne a včas splnila, a žalovaná výšku dlhu nerozporovala, súd jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi neuhradenú istinu úveru v sume 728,15 Eur, neuhradené úroky a úroky z omeškania do 13. 08. 2018 spolu v sume 38,86 Eur. Zároveň súd priznal žalobcovi dohodnutý úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nesplatennej istiny 728,15 Eur od 14. 08. 2018 do zaplatenia, keďže zmluvne dohodnutá výška úroku z omeškania je v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31. 01. 2013.

30. Súd žalobu zamietol v časti zmluvných úrokov 19,90 % ročne z istiny po zosplatnení úveru, t.j. od 14. 08. 2018 do zaplatenia. Nebolo sporné, že žalobca v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k predčasnému zosplatneniu úveru k 13. 08. 2018. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktorý žalobca predčasne zosplatnil, podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok po zosplatnení úveru nepatrí, pretože nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a užívať ich, pretože sú splatné a teda niet dôvodu, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Súd pritom vychádzal z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd Slovenskej republiky odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998, 4Obo 143/1998). V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. Ústavný súd Slovenskej republiky v citovanom uznesení konštatuje, že nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. K záveru, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu, sa prikláňa aj aktuálna rozhodovacia prax súdov napr. Krajský súd v Žiline v rozsudkoch sp. zn. 11Co/151/2017, 7Co/1/2018, a 7Co/157/2018 zo dňa 26. 09. 2018, Krajský súd v Prešove v rozsudkoch sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30. 06. 2015, 22Cdo/40/2017 zo dňa 19. 12. 2017, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 15Co/296/2016 z 08. 11. 2017, 13Co/138/2017 z 23. 05. 2017, 14Co/74/2018 z 25.09.2018, Krajský súd Trenčín v rozsudku sp. zn. 5Co/285/2016 z 19. 04. 2017 a pod.). Pokiaľ ide o rozsudky, na ktoré poukázal v žalobe žalobca, súd nimi nie je viazaný. K rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/12/2017- 90 zo dňa 31. 01. 2017 súd uvádza, že samotný Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 7Co/157/2018 zo dňa 26. 09. 2018, bod 12 odôvodnenia uviedol, že išlo ojedinelé rozhodnutie senátu, ktorý následne zosúladiť rozhodnutie o tejto otázke s ustálenou súdnou praxou ostatných senátov Krajského súdu Žilina, i ostatných súdov SR. Aj Krajský súd v Banskej Bystrici sa v aktuálnych rozhodnutiach (napr. 14Co/74/2018 z 25.09.2018), vydaných po tých, na ktoré poukázal žalobca, prikláňa k názoru súdu prezentovanom v tomto rozhodnutí. Z uvedených dôvodov súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi len zmluvné úroky splatné do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (13.08.2018) a v prevyšujúcej časti zmluvných úrokov žalobu ako nedôvodnú zamietol.

31. Žalobca si ďalej uplatnil úroky z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 14. 08. 2018 do zaplatenia, ktoré súd nepriznal v uplatnenom rozsahu. Úroky sú príslušenstvom pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania. Ak občiansky zákonník úroky definuje len ako príslušenstvo pohľadávky a veriteľovi umožňuje pri omeškani s plnením peňažného dlhu, teda s plnením pohľadávky požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, je zrejmé, že takáto možnosť sa vzťahuje na pohľadávku, ale nie na úroky tvoriace iba príslušenstvo pohľadávky (z rozsudku Krajského súdu Prešov spl zn. 21Co/7/2018 z 24.04.2018). Právo požadovať po dlžníkovi príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo

zmluvných úrokov) veriteľ nemá preto, že tak občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú (viď napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 35Odo 101/2002 zo dňa 24. 03. 2004, sp. zn. 32 Cdo 2865/2007 zo dňa 24. 09. 2008, sp. zn. 29Odo/689/2006, sp. zn. 31Cdo/2036/2009) a to v súvislosti so znením ustanovenia § 39 OZ ani vtedy, keby to bolo zmluvnými stranami dohodnuté. Zmluvné strany majú síce možnosť dohodnúť sa, že zmluvné úroky sa stanú súčasťou istiny, v prípade spotrebiteľských vzťahov je však nutné vyhodnotiť platnosť resp. neplatnosť takejto dohody v prospech spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 OZ), a preto dohody, prípadne iné zmluvné dojednania, podľa ktorých by mal spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania platiť aj ďalšie sankcie po splatnosti pohľadávky, teda úroky z omeškania aj z úrokov, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a sú s poukazom na § 54 ods. 1 a § 53 ods. 1 a 5 OZ neprijateľné a tým absolútne neplatné. Preto by žalobcoví ani v tomto prípade nemohli byť priznané úroky z omeškania z dohodnutých úrokov (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/40/2017 zo dňa 19. 12. 2017, 21Co/7/2018 zo dňa 24.04.2018, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/362/2017 zo dňa 24. 01. 2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/138/2017 z 23. 05. 2017, 14Co/74/2018 z 25.09.2018). Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v časti úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny 728,15 Eur od 14. 08. 2018 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania z kapitalizovaných zmluvných úrokov od 14. 08. 2018 do zaplatenia žalobu zamietol.

32. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP tak, že nakoľko bol žalobca v spore neúspešný len v nepatrnej časti príslušenstva, má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči žalovanej. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica. V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.